

Opmerkingen van het KVVP op het wetsvoorstel tot wijziging van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de tucht.
(Senaat - 5-1067-1)

I. Voorstel tot aanpassing van de tekst

Er wordt voorgesteld **art. 24** van het ontwerp, dat in de vervanging van art. 412, §1 Ger.W. voorziet, aan te passen als volgt (in de voorziene gewijzigde versie van **art. 412, §1, 1°, d**) (wetsontwerp p. 16 helemaal bovenaan):

Art. 24. Artikel 412 van hetzelfde wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2007, wordt vervangen als volgt:

“Art. 412. §1. Met het oog op de toepassing van de artikelen 405 of 407 wordt een zaak rechtstreeks bij de tuchtrechtbank aanhangig gemaakt:

1° ten aanzien van de magistraten van de zetel, met uitzondering van de magistraten van het Hof van cassatie:

a. ....

b. ....

c. ....

d. door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg ten aanzien van de leden van die rechtbank, daaronder begrepen de assessoren in strafuitvoeringszaken [...] (***te schrappen***);

e. door de voorzitter van de rechtbank van koophandel ....

f. door de voorzitter van de arbeidsrechtbank ....

g.. door de voorzitter van de algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbank ten aanzien van de vrederechters, de rechters in de politierechtbanken, van de toegevoegde vrederechters en van de toegevoegde rechters bij de politierechtbanken.

II. Toelichting

1. Het is belangrijk dat de bevoegdheden die in het nieuw te ontwerpen tuchtrecht nog toekomen aan de respectieve korpsoversten, wat de vrederechters en de rechters in de politierechtbank betreft aan de voorzitters van hun algemene vergaderingen worden

toegekend en uiteraard niet aan de voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg, die op basis van de bepalingen van het gerechtelijk wetboek niet hun korpsoversten zijn.

2. Daarbij moet men aandacht hebben voor een harmonische wetgeving die past in de structuren die in het kader van de hervorming van het gerechtelijk landschap zullen tot stand komen. Onderling tegenstrijdige bepalingen –wat in het verleden voorkwam– moeten vermeden worden.

3. Het “Atomiumakkoord” over de hervorming van het gerechtelijk landschap voorziet de voorzitters van de algemene vergaderingen van de vrederechters en de rechters in de politierechtbank. Het plaatst die voorzitters naast de voorzitters van de andere “zuilen” (rechtbanken van eerste aanleg, van koophandel en arbeidsrechtbanken) en het zou tegenstrijdig en niet werkzaam zijn indien daar wat het tuchtrecht betreft plots voor de vrederechters en de rechters in de politierechtbank zou van afgeweken worden, met een de facto versnippering van bevoegdheid met alle problemen vandien als gevolg.

Het zou daarenboven incoherent zijn, vermits het tuchtrecht niet kan los gezien worden van de evaluatie van de magistraten. Deze laatste bevoegdheid is al aan de voorzitters van de algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbank toegewezen. De evaluatie van een magistraat kan trouwens problemen aan het licht brengen die mogelijk een tuchtrechtelijk aspect kunnen hebben. Het is dan ook zonder meer nuttig en wenselijk dat de voorzitter van de evaluatoren, die de voorzitter van de algemene vergadering is, bevoegd is in die omstandigheden de tuchtinstantie te vatten en niet de omweg moet maken via de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, met een nieuw onderzoek van het probleem en dgl. als gevolg. Het zou het in die gevallen ook toelaten sneller (korter nadat het probleem aan het licht komt) op te treden, wat precies één van de tekortkomingen was in het verleden.

4. In het advies over de oriëntatienota “Het Gerechtelijk Landschap – Naar een nieuwe architectuur voor de justitie”, uitgebracht op 30 september 2009, p. 8, zegt de Hoge Raad voor de Justitie: “ De goede werking van de vrederechters en politierechtbanken kan worden verbeterd door ... de bevoegdheden van de algemene vergadering van de vrederechters en de politierechters **en van de voorzitter van die algemene vergadering** (die op voordracht van de HRJ kan worden aangewezen) uit te breiden”.

Een voorbeeld van dergelijke uitbreiding, dat al bestaat, is art. 340,§3 Ger.W. dat een bijzondere bevoegdheid toevertrouwt aan de algemene vergaderingen m.b.t. het wegwerken van gerechtelijke achterstand en het waarborgen van de termijnen van beraad.

Ook aan dat laatste kan mogelijk een tuchtrechtelijk aspect verbonden zijn. Het spreekt vanzelf dat opnieuw versnippering van bevoegdheden moet vermeden worden.

De voorzitter van de algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbank is daarenboven veel meer vertrouwd met de werking en de materies van die nabijheidsgerichten dan de voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg, die er meestal geen enkele ervaring mee hebben. Het kan dus alleen maar de degelijkheid van de wijze waarop die verantwoordelijkheid zou worden uitgeoefend ten goede komen.

5. In dezelfde gedachtegang en opnieuw om redenen van doeltreffendheid enerzijds en coherentie in de wetgeving én in de bevoegdheden anderzijds, zou best met dezelfde wet **artikel 398 Gerechtelijk Wetboek** aangepast worden. Dat artikel bepaalt *in fine* dat het toezicht op de vrederechters en op de politierechtbanken wordt uitgeoefend door de rechtbanken van eerste aanleg (niet door de voorzitter, door de rechtbank zegt de tekst).

6. Bij dit alles wordt benadrukt dat het “Atomiumakkoord” over de hervorming van de rechterlijke orde de voorzitter van de algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbank ziet als een korpsoverste met alle daaraan verbonden bevoegdheden, die niet langer zou verkozen worden door zijn collega’s, maar benoemd op voordracht van de Hoge Raad voor de Justitie. Het zou een mandaatfunctie worden. Dit zet al het bovenstaande alleen maar kracht bij.

Eupen, 4 juli 2011.

R. Schmidt
Nationaal voorzitter Kon. Verbond van de Vrede- en Politierechters.